

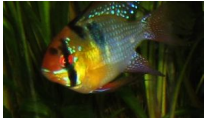
Mikrogeophagus ramirezi (Pillangó tarkasügér)

Írta: Rain

2010 július 18., vasárnap 10:17 - Utoljára frissítve 2010 július 23., péntek 19:22

Mikrogeophagus ramirezi Myers és Harry, 1948.

Pillangó Tarkasügér

A *Mikrogeophagus ramirezi* hosszú évek óta a legkedveltebb dél-amerikai törpesügér faj. Előkelő helyét a "népszerűségi listán", nevéhez méltán hű, lenyűgöző szépségű külsejének, a más fajokkal szembeni békés természetének, valamint a komolyabb tapasztalatot igénylő törpesügér fajokhoz viszonyított "mérsékelt" igényeinek köszönheti. Nevét Manuel Vincent Ramirez-ről kapta, aki a holotypust 1947. Áprilisában fedezte fel H. Blass-sal együtt, az Orinoco felső vízgyűjtő területén, majd az elsők között gyűjtötte be és importálta Európába, az 1940-es évek végén. Rendszertani besorolása már 1948-ban megtörtént,

Apistogramma ramirezi

(Harry és Myers 1948). Ezt a későbbiekben több átsorolás követte:

Papiliochromis ramirezi

(Myers és Harry 1948),

Mikrogephagus ramirezi

(Freey 1960),

Geophagus ramirezi

(Klee 1971), míg végül, a sorozatos, évtizedekig tartó szakmai vitákat követően, megkapta a jelenleg is használtban lévő, tudományos elnevezését:

Mikrogeophagus ramirezi

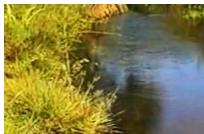
(mindezek ellenére, elnevezése még napjainkban is vita tárgyát képezi).

A fajnak Három vadszínű változata ismert, ezek közül csak a venezuelai kevésbé színes változat.

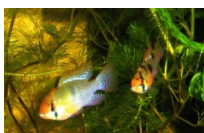
Mikrogeophagus ramirezi (Pillangó tarkasügér)

Írta: Rain

2010 július 18., vasárnap 10:17 - Utoljára frissítve 2010 július 23., péntek 19:22

Hazája Venezuela, a 2100 km hosszúságú Orinoco folyó alsó és középső szakaszának vízgyűjtő területe, Kolumbiának a venezuelai határhoz közel eső régiói, valamint Bolívia egyes területei. Főként a kisebb folyók, nyugodtabb szakaszait, holtágakat, tavakat és egyéb állóvizeket (emberkéz által épített mesterséges tavak) lakja, ahol a dús vízi vegetációval rendelkező, partközeli sekélyebb (30-90 cm közötti víz mélységű) zónákat részesíti előnyben. Ezen természetes élőhelyek túlnyomó hányada, a part menti növényzet (fák, bokrok, cserjék) gyér mivolta, esetenként annak teljes hiánya miatt, a nappali időszakban a közvetlen napfénynek kitett, "szavanna" jellegű, emiatt a víz hőmérséklete egyes biotopokban meghaladhatja a 30 fokot (sík "pusztaságok", mezők, haszonállatok legeltetésére használt területek tözsomszedságában található élőhelyek). A víz itt rendkívül lág, vezetőképessége alacsony, kémhatása az adott "előhelytől" függően pH 4.6-6.8 között változhat.

Bár a nemi dimorfizmus a *Mikrogeophagus ramirezi*-nél nem oly szembetűnő, mint más dél-amerikai törpesügér fajoknál, gyakorlott "akvarista szem" számára a nemek megkülönböztetése, ivarérett/kifejlett egyedek esetében nem jelent különösebb nehézséget (különösen igaz ez a megállapítás az ívást megelőző időszakra). A hím ramirezik testhossza 5-5.5 cm közötti, hátúszójuk első pár sugara erősen megnyúlt, a nőstények általában valamivel kisebbek, hasuk alsó része pirosas/borvörös színű, hátúszójuk sugarai kevésbé látványosan megnyúltak (ez a fátyolos változat esetében nem igaz). Manapság, a hazai kereskedések kínálatában a "hagyományos", rövidebb hát és farkúszóval rendelkező, a faj vad alakjához leginkább hasonlító tenyésztörzsekből kikerült ramirezikkel már csak elvétve találkozhatunk, mivel az egyéb, "népszerűbb" tenyészváltozatok: fátyolos, gold, orange, gömb, és a közelmúltban "világhódító" útjára indult electric blue ramirezi -sajnos- kiszorították őket a piacról.

Akváriumi tenyésztörzsek

"White"

"Blue"

"Gold"

Mikrogeophagus ramirezi (Pillangó tarkasügér)

Írta: Rain

2010 július 18., vasárnap 10:17 - Utoljára frissítve 2010 július 23., péntek 19:22

"Red Gold"

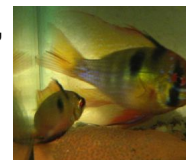
"Asia Breeding" (Óriás ramirezi: 8 cm-es)

"Asia Breeding2" (Fátyolos óriás ramirezi 8 cm-es)

Tény, hogy a Pillangó tarkasügér a szabad természetben a rendkívül alacsony keménységű (0-1 nk), savas kémhatású, meleg vizek lakója, azonban, a tenyészetekből kikerült, "bolti" példányok teljesen probléma mentesen tarthatók, 25-29 fokos, közepesen kemény (12-16 nk), neutrális közeli vízértékek mellett, de itt úgy vélem, érdemes megemlítenem, hogy a valamivel lágyabb (<12nk), savanyúbb (pH 6-6.5) vizet, aktívabb viselkedéssel, és még inkább szemet gyönyörködtető színezettel "hálálják meg". Egészségük megőrzésének szempontjából kulcsfontosságú, hogy a minél hatékonyabb biológiai szűrés mellett, a részleges (minimum heti 2x) vízcserét soha ne hanyagoljuk el. Az alacsony nitrát (No3) szint, - erről sok kezdő sajnos megfeledkezik - kiemelten fontos jelentőségű esetükben.

Mint azt a cikk bevezetőjében korábban már említettem a Pillangó tarkasügér békés természetű faj, azonban ezen megállapításom némi kiegészítésre szorul... Más kis testű dél-amerikai fajokkal (Corydorasok, algázók, pontylazacok) probléma mentesen együtt tartható, minimális, kizárólag az ívási periódusra korlátozódó agresszívabb viselkedés mellett, viszont a fajtársak jelenlétét, csak megfelelő méretű medence (>120 liter), és minimum 3 pár együtt tartása esetében tolerálja (az időnkénti komolyabb civódás, a hímek között esetenként fellépő "féltékenységi harc" így sem kerülhető el, de legalább az agresszió némileg megoszlik az egyes egyedek között). Amennyiben csak kisebb, 60-70 liter úrtartalmú akváriumot tudunk számukra biztosítani, megelőzve a későbbi "fejfájást", elégedjünk meg egy ramirezi párral. Őket gond nélkül együtt tarthatjuk egy kis csapat pontylazac (pl. 10-12 vörös neonhal), és pár, az alsó szintet betöltő páncélos harcsa társaságában. Más törpesügér fajokkal történő társításukat,

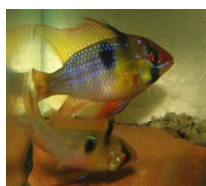

bár meglehetősen vegyesek a tapasztalataim, még relatíve elégséges méretű medence megléte esetén (>200 liter) sem tudom nyugodt szívvel ajánlani. A nagyobb testméretű dél-amerikai fajokkal történő együtt tartásukról (pl. vitorlás, *Mikrogeophagus altispinosus*, diszkosz) eléggé megoszlanak akvarista ismerőseim, barátaim körében a vélemények/tapasztalatok, de tény, hogy többen vannak azon az állásponton, hogy amennyiben a halak a társas medencében "együtt nőnek" fel, a későbbiekben minimálisak a

ramirezik kárára történő atrocitások.

Medencéjük berendezésénél törekedjünk arra, hogy csak a hátsó szekciót növényesítsük, így biztosítva a számukra szükséges, kellően tágas mozgásteret. Aljzatnak lehetőleg apró szemű kavicsot használjunk. A dekorációs elemek kiválasztásánál, elhelyezésénél ügyeljünk arra, hogy kedvenceink sehova, semmilyen körülmények között ne tudjanak beszorulni, ugyanis ha későn észleljük a bajt, ez könnyen pusztulásukat okozhatja. Én személy szerint a múltban több ilyen keserű tapasztalattal "gazdagodtam", így sajnós azt kell mondjam, a ramijaim szinte minden minden elképzelhető helyre képesek voltak beszorulni: nagyobb kövek mögé, szivacszűrő mellé, szőlőtőke alá, külső szűrő beszívó ága mögé stb. Az erősebb megvilágítás egyáltalán nem zavarja őket, így az akváriumuk növényesítésénél, bátran telepíthetünk intenzívebb fényigényű fajokat is.

A Pillangó tarkasügér természetes közegében "ragadozó" életmódot folytat, apró gerinctelen élőlényeket, férgeket, rovar lárvákat fogyaszt. Akvárium körülmények között tartva, a tenyésztett változatok szinte minden eleség típust elfogyasztanak, így takarmányozásuk, véleményem szerint, a dél-amerikai törpesügérek között a legkevésbé problematikus. Természetesen, mint minden törpesügér, az élő eleséget részesítik előnyben (pihentetett Tubifex, röpképtelen muslinca, plankton, Artemia, apróra turmixolt komposzt giliszta stb.), de ennek hiányában tarthatók szinte kizárólag jó minőségű fagyasztott eleségek (Bosmina, Cyclops, darabolt Krill, vörös plankton, Artemia), illetve műeleségek (heti 2-3 alkalom) változatos kombinációján, beiktatva heti 1x koplaló napot. Abban az esetben, ha nemcsak gyönyörködni kívánunk bennük, hanem szaporítani is szeretnénk őket, mindenféleképpen az élő eleségeknek kell dominálniuk (70-80%-ban) étrendjükben.

A tenyésztett változatok, amennyiben megfelelőek a körülmények (élő eleség, vízminőség, hőmérséklet) igen gyakran a társas medencében is leívnak, olykor még egészen "extrémnek" mondható 16-17 nk-s összkeménységű vízben is. Ilyen esetekben az ikrákat legtöbbször nem az aljzatba vájt apró gödörbe, hanem valamilyen "terep tárgyra", lapos kőre, a beépített háttérre, vagy éppen egy növény nagyobb levelére rakják. Gondolom sok lelkes hobbista társam szembesült már azzal a ténnyel, hogy a faj tenyésztett változatainál az ivadék gondozási ösztön, köszönhetően az évtizedek óta tartó, "futószalagon történő" nagyüzemi gyártásának, igencsak elhalványult, esetenként szinte teljesen el is tűnt. Személyes tapasztalataimból kiindulva, a gyakorlatban ez annyit jelent, hogy az ikrákat a szülők csak 24-36 órán keresztül őrzik, gondozzák, legyezgetik és az idő előre haladtával egyre kevesebb és kevesebb figyelmet fordítanak rájuk, sőt esetenként még fel is csipegetik azokat (az más kérdés, hogy még ha nevelnének is halaink, ilyen kemény (>10nk) vízben vajmi kevés esélyük lenne a lárváknak megfelelően fejlődniük, és csak elenyésző számuk érné meg - ha egyáltalán

Mikrogeophagus ramirezi (Pillangó tarkasügér)

Írta: Rain

2010 július 18., vasárnap 10:17 - Utoljára frissítve 2010 július 23., péntek 19:22

megérné- az elúszás pillanatát).

A fent említett okok miatt az ikrákat az ívástól számított 24-26 órán belül érdemes elvenni a szülőktől és külön keltetni lágy (<8 nk), savas vízben (pH 6), erős porlasztás mellett. A kelés ideje a 28 fokos vízben kb 55-65 óra. Az elúszásra a keléstől számított 4. napon kerül sor. Mivel a frissen elúszott ivadékok kis méretűek, ezért első elesége vagy frissen ketett sórák lárva, vagy apró *Cyclo*

ps nauplius

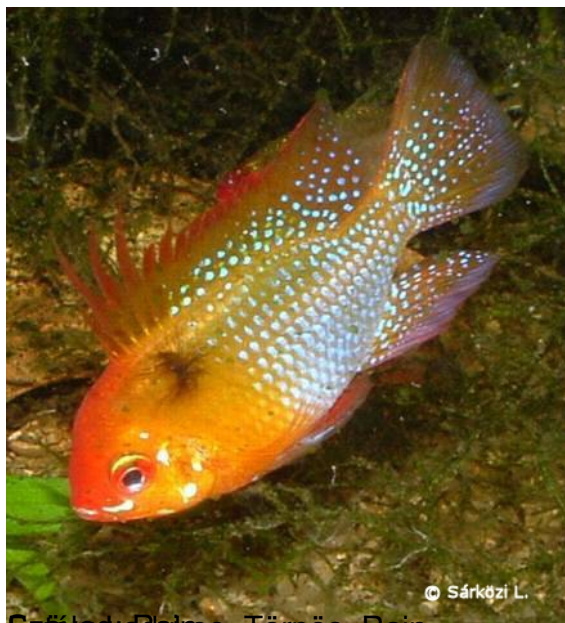
legyen. Napi 3-4x etetés mellett viszonylag gyorsan fejlődnek.

Mikrogeophagus ramirezi (Pillangó tarkasüger)

Írta: Rain

2010 július 18., vasárnap 10:17 - Utoljára frissítve 2010 július 23., péntek 19:22

Sárközi László, Törpös, Rain